

در ماده پانزدهم لایحه برنامه هفتم توسعه با احیای طرح استاد- شاگردی کارگران تازه‌وارد تا سه سال کامل نصف حداقل دستمزد مصوب و قانونی را می‌گیرند. کارفرمایان نیز در این دوره اختیار لغو قرارداد را به صورت یکطرفه دارند.

سیاست‌های تعدیلی لایحه برنامه هفتم توسعه؛

همزمانی رونمایی از لایحه برنامه هفتم توسعه با دوران بد معیشتی کارگران نگرانی‌ها را تشدید کرده است.

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از ایلنا، اگر این لایحه در مجلس به تصویب برسد و احیاناً ابلاغ شود کارگران به خصوص ورودی‌های جدید بازار کار دچار قانون‌زدایی‌ها و مشقات بسیار خواهند شد.

در شرایطی که دستمزد قانونی فقط ده روز از ماه دوام می‌آورد، متن تنظیمی، حداقل دستمزد را به شیوه‌های مختلف تخریب کرده و تلاش نموده «الزام به پرداخت حداقل دستمزد مصوب شورای عالی کار» را از دوش بسیاری از کارفرمایان بردارد.

به اعتقاد برخی کارشناسان، برنامه‌ی هفتم، برنامه‌ی «کارفرما محور» و «دولت محور» است و با نگاه تعدیلی و لیبرالی تنظیم شده است.

در ماده پانزدهم لایحه برنامه هفتم توسعه با احیای طرح استاد- شاگردی کارگران تازه‌وارد به بازار کار تا سه سال کامل نصف حداقل دستمزد مصوب و قانونی را می‌گیرند.

متن ماده ۱۵ لایحه برنامه هفتم توسعه به این شرح است:

«به منظور رفع موانع مؤثر بر به کارگیری نیروی کار جدید و همچنین جذب تازه واردین به بازار کار و احیای نظام استاد- شاگردی و ترویج آموزش‌های عملی حین کار در سه سال اول اشتغال مقررات زیر حاکم است:

الف- حداقل دستمزد و مزایا نصف حداقل دستمزد و مزایای مصوب شورای عالی کار است و بر همین اساس کسورات بیمه پرداخت می‌شود. در این حالت، سنوات شاغل بر مبنای یک‌دوم محاسبه می‌شود.

ب- کارفرما در این دوره اختیار لغو قرارداد را به صورت یکطرفه دارد.»

این بند از برنامه‌ی توسعه، ریش و قیچی را تمام و کمال در اختیار کارفرما گذاشته است؛ نیروی کار جوانی که بعد از سال‌ها درس خواندن و کسب تخصص برای نان درآوردن پا به بازار کار می‌گذارد تا سه سال باید نصف قانون حقوق بگیرد، بیمه‌اش نیمه باشد و سنواتش نصفه حساب شود، در این میان هر روزی که کارفرما دلش خواست و اراده کرد او را یکجانبه اخراج کند. این به مصداق استثمار جوانان تحصیلکرده در روز روشن است و جالب اینجاست دقیقاً وقتی رونمایی شده که دولت بر قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت مانور می‌دهد. جوان ۲۵ تا ۳۰ ساله‌ای که بخواهد سه سال به صورت بیگاری با نصف حقوق کار کند دیگر چه تمایلی به تشکیل خانواده و فرزندآوری خواهد داشت؟ این را در نظر داشته باشیم که تمام حقوق قانونی برای ده روز ماه کفایت می‌کند، حقوق نصفه فقط پنج روز ماه را پوشش می‌دهد و بس!

همین یک بند از لایحه که نظایر آن در این برنامه‌ی توسعه بسیار است به معنای تلویحی قانون کار است درحالی‌که اگر قرار

باشد قانون کار اصلاح شود بایستی با رویکرد مشارکتی و در شورایی متشکل از نمایندگان واقعی کارگران این اتفاق بیفتد، حالا دولت بدون توجه به بایدهای عرصه روابط کار در یک برنامه پنجساله توسعه که اساساً جای چنین تغییراتی نیست، دست به حذف تلویحی حداقل دستمزد سراسری زده است. در جایی دیگر از همین لایحه مجوز صادر شده تا کارفرمایان بتوانند به مددجویان نهادهای حمایتی، حقوق توافقی و بسیار کمتر از حداقل دستمزد پردازند. این دو بند، دو تیر ترکش سیاست‌های تعدیلی بر تن نحیف دستمزد کارگری است؛ حقوق تأمین اجتماعی نیز از این ترکش‌های تخریبی بی‌نصیب نمانده است.

احسان سهرابی یکی از فعالان کارگری می‌گوید:

در برنامه هفتم، ظلم فاحشی به کارگران و نیروی انسانی شده. ما از دولت سیزدهم بیش از این توقع داشتیم اما متأسفانه این برنامه با رویکرد سرمایه‌داری خشن و غیرحمایتی تنظیم شده است.

به گفته وی ماده ۱۵ برنامه توسعه فراهم آوردن بستر برای نظام برده‌داری نوین است که قرار است سه سال کارگران را تحت استثمار با حقوق نصف دستمزد مصوب و قانونی قرار دهد. قراردادهای کارگری، قراردادهای دوجانبه است و یک طرف به تنهایی، حق فسخ یکجانبه ندارد اما در ماده ۱۵ آمده است که کارفرما می‌تواند هر زمان که خواست به راحتی و بدون اینکه به هیچ کس و هیچ جا پاسخگو باشد کارگر را اخراج کند و نکته اینجاست که اینجا هیچ ضمانتی هم برای استخدام این کارگران تحت استثمار در کارگاه وجود ندارد یعنی کارفرما سه سال تمام شیرهی جان کارگر را می‌مکد، با کمترین حقوق بیشترین سود و بهره را از او می‌برد و بعد از سه سال می‌گوید «متشکریم دیگر شما را نمی‌خواهیم» و دوباره می‌رود سراغ کارآموزان جدید تا برای سه سال دیگر آنها را به بیگاری بکشد!

سهرابی، افزایش سن بازنشستگی، اصلاحات پارامتریک ضد کارگری، زدودن حقوق حقه‌ی کارگران سخت و زبان‌آور و برداشتن تعهدات دولت در قبال صندوق‌ها را از دیگر ضعف‌های ساختاری برنامه هفتم برمی‌شمارد؛ ضعف‌هایی که به گفته‌ی او برای انتقاد از هر کدام می‌توان ساعت‌ها بحث کرد.

برچسب ها: [حقوق کارگران](#) [1]

[دولت](#) [2]

[ابراهیم رئیسی](#) [3]